

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Sąd nie zbadał, czy Rada zastosowała prawidłowe kryterium prawne zgodnie z obowiązującymi zasadami prawa

Wnosząca odwołanie twierdzi, że nie stosując odpowiednich kryteriów zawartych w komunikacie Komisji dotyczącym autonomicznych zawiesznień i kontyngentów taryfowych (2011/C 363/02⁽¹⁾) w ramach badania czy autonomiczne zawieszenie ceł na BPA powinno zostać zakończone, Sąd nie zbadał należycie argumentów Rady i Komisji co do prawidłowego kryterium prawnego, zgodnie z zasadami prawa obowiązującymi w tym kontekście.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Sąd niezgodnie z prawem zastąpił własną oceną ocenę Rady i w oczywisty sposób wypaczył dowody

Wnosząca odwołanie twierdzi, po pierwsze, że Sąd niezgodnie z prawem zastąpił własną oceną ocenę Rady oraz Komisji i w ten sposób niezgodnie z prawem uzasadnił swe stanowisko, że towar dostarczony przez zgłaszające zastrzeżenia przedsiębiorstwo może być uznany za identyczny, równoważny lub zastępowalny względem BPA.

Po drugie, twierdzi ona, że Sąd dokonał oczywiście błędnej oceny dowodów dotyczących możliwości dostarczenia przez zgłaszające zastrzeżenia przedsiębiorstwo dostatecznych dostępnych ilości produktu, który miałby być porównywalny z BPA, wypaczając jasne znaczenie dowodów i ich zastosowanie w ramach oceny dokonanej w pierwszej instancji.

3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Sąd popełnił oczywisty błąd przy stosowaniu odpowiednich zasad proceduralnych jak też przyjmując wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo orzekając, że uprawnienie Komisji do oddalenia zażalenia z powodu zwłoki w udzieleniu odpowiedzi przekraczającej wyraźnie 15 dni roboczych określonych w komunikacie Komisji odnosi się wyłącznie do pierwszego kontaktu między zgłaszającym zastrzeżenia przedsiębiorstwem a wnioskującym przedsiębiorstwami a nie do późniejszej korespondencji, co pozwoliło Sądowi na uznanie tej zwłoki za pozbawioną znaczenia. W ten sposób Sąd przyjął wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie dotyczące charakteru, funkcjonowania oraz roli poszczególnych stron w postępowaniu przewidzianym w komunikacie Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, C 363, s. 6.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 3 marca 2017 r. w sprawie T-556/16, GX/Komisja Europejska, wniesione w dniu 4 maja 2017 r. przez GX

(Sprawa C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: GX (przedstawiciel: adwokat G.M. Enache)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Sądu o:

- uchylenie zaskarżonego w odwołaniu postanowienia i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji organu powołującego;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za szkodę i krzywdę doznane z tytułu tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnoszący je zwraca się do Sądu o uchylenie postanowienia Sądu z dnia 3 marca 2017 r. w sprawie T-556/16, GX/Komisja, oddalającego jego skargę o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/248/13 o nieumieszczeniu go na liście rezerwy kadrowej laureatów tego konkursu.

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi dwa zarzuty:

1. Niezgodność z prawem ogłoszenia o konkursie, corrigendum oraz podstawowych zasad etapu oceny zintegrowanej.

Wnoszący odwołanie uważa, że ogłoszenie o konkursie jest niezgodne z prawem, gdyż nie podano w nim obiektywnego uzasadnienia ograniczenia wyboru drugiego języka (do niemieckiego, angielskiego lub francuskiego) w świetle interesu służby ani proporcjonalności tego ograniczenia względem rzeczywistych potrzeb służby.

Po drugie, wnoszący odwołanie podnosi brak zgodności z prawem, ważności i podstaw naukowych podstawowych zasad etapu oceny zintegrowanej, którymi kieruje się EPSO w konkursach otwartych, gdyż nie istnieją podstawy, dowody ani weryfikacja dla stosowanych w EPSO podstawowych praktyk opartych na następujących zasadach: (i) „zachowania w przeszłości są najlepszą prognozą przyszłych wyników pracy”, (ii) „etap oceny zintegrowanej, stanowiący symulację występujących w rzeczywistości sytuacji w środowisku pracy, jest najlepszą prognozą rzeczywistych wyników pracy”.

Po trzecie, wnoszący odwołanie podnosi niezgodność z prawem corrigendum opublikowanego dla konkursu EPSO/AD/248/13.

2. Nieprawidłowości proceduralne na etapie oceny zintegrowanej.

Wnoszący odwołanie podnosi szereg nieprawidłowości proceduralnych na etapie oceny zintegrowanej w konkursie EPSO/AD/248/13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 10 maja 2017 r., Gert Teglgård i Fløjstrupgård I/S/Fødevareministeriets Klagecenter

(Sprawa C-239/17)

(2017/C 221/17)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: Gert Teglgård i Fløjstrupgård I/S

Strona pozwana: Fødevareministeriets Klagecenter

Pytania prejudycjalne

1. Czy w sytuacji niestosowania się przez rolnika do wymogów podstawowych w zakresie zarządzania lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w danym roku kalendarzowym i konieczności zastosowania obniżki płatności bezpośrednich dla takiego rolnika, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 1782/2003⁽¹⁾ w związku z art. 66 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 796/2004⁽²⁾, obniżka pomocy obliczana jest na podstawie płatności bezpośrednich dla tego rolnika:

(a) w roku kalendarzowym, w którym doszło do niezgodności, czy

(b) w (późniejszym) roku kalendarzowym, w którym ustalono/stwierdzono niezgodność?

2. Czy rezultat pozostanie taki sam w świetle późniejszych przepisów zawartych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 73/2009⁽³⁾ w związku z art. 70 ust. 4 i art. 70 ust. 8 lit. a) rozporządzenia Komisji nr 1122/2009⁽⁴⁾?